پند لرونکي کیسي

Ketabton.com

کال ۱۳۹۹

راټولوونکی : روح الله روحانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند لرونکي کیسي

کال ۱۳۹۹

راټولونکي روح الله روحانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

سریزه

له لوي توانا خدای ج څخه ډیر شکر گزار یم چې ماته بیا هم دکتاب لیکلو تواناي راوبښله .
لکه څنگه چې پدی کتاب کې مې مختلف پند لرونکې کیسې لیکلې او راټول کړې دي نو که چیرته کوم مشکل وو نو هتما له مونږ سره شریکه کړئ تر څو بیا راتلونکې کې بیا تکرار نه شې . په دغه کتاب په لیکلو او د پند لرونکو کیسو په ټولولو کې د ټولو مرستې او همغږي څخه نړی نړئ مننه کوم او په حاصتا د پلار جان څخه یې چی زه کتاب لیکلوته تشویق کړم او له گران ماما جان (مولانا صاحب فیض محمد محمد) نه هم یوه نړی مننه کوم چې په کیسو او ناولونو کې یې مرسته وکړه او له محمد ایوب ارمانی څخه هم مننه چې د کیسو په ترتیب او ډیزاین کې لارښونه وکړه او یو څو کیسې راته ډالی کړي

راټولونکې او لیکونکې روح الله روحانی

د اړیکې شماره   +93775148889

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالی

ټولو لوستونکو ته چې کتابونه
لولي او کتاب سره مينه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عاشقۍ جالبه کیسه!

یو هلک په یوې دینداري نجلۍ میین و، څه موده پس نجلۍ بل چا سره واده وکړ، هلک د غمونو په سمندر کې ډوب شو، د ژوند شیبې ډیرې ترخې شوې ، بالاخره په ډیر همت نجلۍ ته یې یو لیک واستوو، ګرانې! ډیره هڅه مې وکړه ، چې واده درسره وکړم ، خو د قسمت کرښو ناکام کړم، په خپل ژوند پورې تنګ شوی یم نور نه غواړم، چې له تا پرته ژوندی پاتې شم، خو یوه هیله مې ومنه ، صرف یو ځل د ملاقات چانس راکړه، تېینګار نه کوم، هره پریکړه مو ماته د منلو وړده ،

نجلۍ ډیره دینداره او هوښیاره وه، هغې ورته وویل: عمر فاروق رضی الله عنه پسې پوره څلویښت ورځې په جماعت سره لمونځ وکړه، بیا، چې هرځای ستاسو خوښ وي هلته به لیده کاته وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک خبره تایدکړه او نجلۍ دکور مخه خوشې کړه، پوره څلويښت ورځې وروسته نجلۍ هلک ته ليک واستوو: که مو زما وړانديز ترسره کړی وي؟ بيا د ملاقات لپاره چمتو يم، څلويښتو ورځو پابندو لمونځونو په هلک سخته اغيزه کړيوه.
نجلۍ ته يې په خوب کې وليکل: زما په زړه کې ستا مينه وه، خو اوس مې په زړه کې د الله حقيقي محبت ځای نيولی، زما او ستا لارې جلا دي، نجلۍ دا پيښه ټکي په ټکي خپل خاوندته واوروله، خاوند يې عمرفاروق رض عنه ته کټ مټ ورسوله، هغه رضي الله عنه وويل: الله ج رښتيا ويلي: له شک پرته لمونځ انسانان د بدکاريو منع کوي.

نو اې وروره له دې وروسته لمونځ قايم کړه، که خدای ته منظوره وه، تا به هم د الله(ج) له مينې برخمن شې.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مېنې درناوی «له پنده ډکه کیسه»

یوه هلک له یوې نجلۍ سره ډېره زیاته مینه درلوده، په مرکه ورغی، نجلۍ هلک ته وویل: کوم معاش چې ته په یوه میاشت کې اخلې، نو زما د یوې ورځې د لګښت په اندازه دی، نو څنګه تمه لرې، چې درسره واده وکړم؟ هلک وویل: زه له تا سره ډېره زیاته مینه لرم او غواړم، چې درسره واده وکړم.

نجلۍ وویل : ځه لاړ شه، یوه بله پیدا کړه.

له لسو کلنو تېرېدو وروسته، په ناڅاپي ډول هلک او نجلۍ سره مخامخ شول، نجلۍ هلک ته وویل: اوس مې له یوه ځوان سره واده کړی دی، چې معاش یې ستا د معاش لس برابره دی، د دې خبرې په اورېدو د هلک له سترګو څخه اوښکو د ګرېوان په لور لارې جوړې کړې، په همدې حال کې د نجلۍ خاوند راغی او هلک ته یې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

رییسه ! تاسو دلته یاست، تاسو به خپلې مېرمنې ته ور وپېژنم . خاوند خپلې مېرمنې ته وویل : دا زموږ رییس دی، ډېر وخت مخکې په یوې نجلۍ باندې مین و او هماغې مینې ته د درناوي په خاطر یې تر اوسه پورې واده نه دی کړی.

که چېرې نجلۍ ورسره واده کړی وای، نو ډېره به نېکمرغه وه . د نجلۍ خوله بنده شوه او هېڅ یې هم ونه ویل، نو خبر اوسئ، چې هرڅه بدلون کوي، پخواني حالات په خپل حال نه پاتې کېږي، یوه ورځ کاریګر و، اوس د شرکت رییس دی.

هېڅکله په ځان کې کبر او غرور مه پیدا کوئ او نورو ته په کمه سترګه مه ګورئ، ځکه چې هرڅه تېرېدونکي دي.

د زمانې څرخ تاوېږي او لوړې او ژورې را څرګندوي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې په نوم هوس

یوه انجلۍ چې حسنات نومیده
کله چې دا کوچنۍ وه پلار یې وفات کیږي
دوه ورونه یې درلوده
دا انجلۍ مور په ډېره ناز لویه کړي یې او ډېره
ښایسته هم یې
د حسنات د کور په څنګ کې یو پارک یې چې دا هر
مازدیګر هغه پارک ته ځې
یو ورځ په همدې پارک کې د شمس په نوم هلک چې
ډېر پیسه دار یې او خپل په پیسو ډېر مغروره او بې
لاره یې دا ورسره مخ کیږي
خو دا همداسې بې تفاوته یې څنګ نه تیریږي
د شمس نظر په دې لګي او تر نظر لاندي نیسې
شمس سبا ته بیا دې پارک ته راځې
ګورې چې حسنات بیا راغلې همداسې تر څو ورځو
شمس مکرر راځې پارک ته او حسنات ته د لرې
ګورې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

او حسنات هم ده ته متوجې کیږي
آخر یو ورځ شمس زړه کوي او خوا ته د حسنات
راځې او همداسې سلام کوي بیا پوښتنه کوي چې
همدې شاو خوا کې اوسیږی ؟
حسنات هم ورته جواب ورکوي
خو بلاخره دوی یو بل سره معرفي کیږي او هره ورځ
سره پارک کې ګورې
د حسنات په زړه کې مینه ورته پیدا کیږي خو د
شمس په زړه کې هوس ددوې یو بل سره کتل دوام
پیدا کوي
حسنات ته یو بل هلک مرکه (طلبګاري) کوي چې
هغه هلک تحصیل یافته او د ډېر ښه کورنی نه یې
د حسنات مور راضي کیږي او خپل خوښه ځرګندوي
یوازې خپل د لور نه د هو په تمعه یې
حسنات چې خبریږي د مرکې نه مور ته وایې زه یې
نه کوم مور یې خفه کیږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات په سبا شمس ته وایې چې داسې مرکه
راغلې راته
خو زه پرته له تا بل چا سره واده نه کوم ځکه زه ستا
سره مینه لرم
شمس ورته وایې چې نا د مور زړه دي مه خفه کوه او
د واده لپاره هو ووایه حسنات حېرانه کیږي او په ژړا
کیږي ورته چې ولې ته زما سره مینه نه لرې ؟
شمس ورته وایې لیونۍ ما کله ستا له مینې انکار
کړی او کله ما وویل چې زه تا پریږدم ؟
خو ته کوژدې لپاره هو ووایه خو وعده کوم درسره
چې زه تا هغه هلک ته نه پرېږدم
خو حسنات هم خپل د مور د زړه لپاره هو وایې
بلاخره کوژده کوي خو هلک سره د کوژدې وروسته
هیڅ خبري نه کوي بلکې شمس سره خبري کوي
نامزاد یې ورته وایې ته ولې ما سره خبري نه کوی ؟
حسنات ورته وایې زما نه خوښیږي چې واده نه
مخکې داسې خبري کوم نامزاد یې وایې چې حتمن
اوس به شرمیږي ځکه خبري نه کوي خو دومره جدي
یې نه نیسي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو بلاخره واده یې نيږدې کیږي حسنات شمس ته
وايې چې واده مې نيږدې دی زه نه شم کولای هغه
سره واده وکړم
شمس ورته وايې چې ته د واده وکړه بیا نور ماته
پریږده خو حسنات هم واده کوي
حسنات چې دده په مینه کې ډېره ړنده شوي يې څه
چې شمس وايې هغه مني
د واده په شپه ورته وايې چې زه د هوټل شاوخوا کې
یم تشویش مه کوه خو هو ته ځان خاوند ته تسلیم نه
کړي ځکه ته زما مینه یې
حسنات هم د واده په شپه ځان په مریضې اچوي او
خاوند ته وايې چې ماته نيږدې نشی
کله چې خاوند غواړي دې ته نيږدې شي دا ځينې
لري کيږي په تمثیل سره
خاوند هم وايې سمه ده مه ډاریږه زه تا درک کولای
شم ته نوي کور ته راغلې یې ځکه درته سخته ده خير
هر څه به د وخت په تېریدو سم شي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چې کله هم خاوند غواړي دې ته نيږدې شي دا
داسې تمثيل کوي چې خاوند يې ځينې لري کيږي
وايې مريضې لرم يا جادو را باندي شوی خواښې او
خاوند يې دا بيايې ډاکټرانو ته ملايانو ته خو دا بيا
هم هغسې يې
آخر يو ورځ شمس ورته زنگ کې وايې کله چې دي
خاوند وظيفې ته ځې ځان تيار که زه درپسې راځم
او بيايم دي
حسنات چې هم ددې شېبې په تمعه يې ځان تياروي
او د خاوند د وتلو سره سم سهيل راځې او حسنات
ځان سره بيايې
خاوند چې راځي گورې ښځه يې نسته کور کې
مور کور ته يې زنگ وهي هلته هم نه يې هر ځای
پلټې حسنات نه پيدا کوي
دې کې درې ورځې تيريږي په څلورمه ورځ د تورو
شيشو موټر درېږي او حسنات د موټر نه لاندې خطا
کوي
شمس چې کله دا ځان سره بوولي يې خپل ملگري هم
خبروي او په گډه په دې تجاوز / تېری کوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د څو ورځو وروسته چې په ډېر بد حالت کې یې
دا د مور ور مخکې د موټر نه لاندې خطا کوي
خاوند او کورنی یې خبریږي
دا شفاخانې ته بیایې هلته ډاکټران ورته وایې په
دې تجاوز شوی او کله چې هوش کې راځې نو هر
څه وایې خاوند یې هم هغه شفاخانه کې طلاق
ورکوي ځکه وایې که مړه دې کړم په یو ځل به مړه
شي
خو زه تا نه وژنم طلاق درکوم تر څو هره شېبه مړه
شی
څه وخت وروسته یې خاوند بله ښځه کوي
او هغې سره ښه ژوند شروع کوي او امریکا ته ورسره
ځې
حسنات چې خپل ژوند خراب کړی یې کورنی هم
ځینې لاس اخلي او یوازې د ټول عمر لپاره پاته
کیږي چې هم د الله (ج) ته شرمنده کیږي هم خپل
کورنی او خاوند ته
او هره شېبه خپل د مرګ دعا کوي ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوټ : نو په هرې مینې باور مه کوی ځکه چې ډېر د
مینې تر عنوان لاندي ستاسو ژوند سره لوبه کوي او
ژوند مو خرابوي
که څوک درسره مینه ولري نو نکاح کوي که نکاح
نشي کولاې نو هیڅ کله درسره مینه نه لري بلکې
وخت تېروي یا هم درنه ګټه اخلې ژوند سره دي
لوبه کوي
د مینې او هوس تر منځ توپیر دا دی چې مینه
درسره ولري ضرور نکاح کوي که نکاح نشي
پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کیسه

شپی ناوخته وو مسج راغی سلام سنگه یی ومی
ویل خه یم شکر تاسو سوک وی سلگی یم د خوست
ولایت ما ویل خه ډیر ښه خبری مو اوږدی شوی
خو جلی راباندی ډیره خوږه ولږیده شپی تر ډیره
ناوخته مو خبری وکړی په دی کی شپی ورځی
تیری شوی د سلگی ما سره مینه پیدا شوه.
زما هغه سره یو کال مو د خبرو وشو یو بل ته ډیر
گران شو یو شپه سلگی زنگ ووهو میسج ته راشه
ویل می خه چی راغلم ویل نن درته یو حقیقت وایم
ما ویل سنگه؟
ویل دوه کاله مخکی می زه پلار په لس لکه کلداری
د یو ماشوم په نوم کړی یم او د هلک پلار غواړی زما
واده وکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه حیران یم سه وکم هلک نوی دی ۱۱ کالو شو
او سلگی به د ۲۰ کالو وه خو ډیر مو سره وژړل سو
ورځی ورسته د سلگی هماغه
هلک سره واده وو دوه ورځی ورسته یی له ما خدای
پامانی واخیسته او لاړه ورسته د واده یو میاشت
به تیره شوی وه د یو شماری نه زنگ راغلی ویل
سلگی
یمه وس د خسر کور کی یم نشم کولی درسره
وغږیږم او د واده عکسونه می درولیږل وه یی گوره
او
تر مرگه یی له ځان سره وساته موبایل بند شو څلور
کاله وشو همداسی لاړه بیا می پیدا نکړه نن شپه
باران وو سگرت په لاس کلاری د سرک په غاړه
روان وم چی رایاده شوه هر چیرته چی وسی الله دی
خوشحاله لره عمر یی ډیر شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه خندوونکې

انجلۍ د باران په لیدو یو ځل په ژړا کیږي
ددې لپاره چې یو هلک ورته ویلې وو: چې دومره مینه
درسره کوم لکه د باران څاڅکې ....!!!
یو هلک د ښار په یو هوټل کې په ساعتونو سګریټ څکوي
او د هغه ځای نه نه پورته کیږي
یوازې ددې لپاره چې یوې انجلۍ په آخر ځل د هغه سره په هغه ځای کې ملاقات / لیدنه کړی وه ......!!!
یوه ناوې د واده په شپه د بې نهایت مینه کوونکې خاوند
په سینه سر ایږدي او سترګې نم جني کیږي د هغه هلک لپاره
چې ددې سره هیڅ مینه نه کول ....!!!!
یو مشر د دفتر یوه هوښیاره , لایقه ذهینه انجلۍ
یوازې ددې لپاره د دندې نه لرې کوي او د دندې نه ورته منصرف کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ددې انجلۍ څهره هغې انجلۍ ته ورته وه
کومې چې ورسره بیوفایې کړې وه ....!!!!
یوه ښځه خپل د کوچني زوی سره مکتب ته د تلو
په وخت کې ناڅاپه
سترګې یې په هغې ماشومې لګیږي چې یو وخت
د هغه ماشومې پلار ورته ویلې وو که زمونږ لور یو
وخت وشوه نو سترګې به یې تاته یې او پوزه به
یې ماته یې نو دا همداسې هلته فکر کې ځې او
سترګو کې اوښکې راځې ....!!!!!
یو ذهین پوه هلک یوازې ددې لپاره ملک پریږدي او
مسافر کیږي
چې هغه هلک خپل مینه حاصله نه کړه
او دلته په اوسیدو او هر ځای ته په لیدو هغه
انجلۍ ور یادیږي چې یو بلا خاطرې یې ورته د هر
څه سره پریښودلې .....!!!!
یوه انجلۍ یوازې ددې لپاره توره جوړه اغوندي
چې یو وخت ورته هغه چا ویلې وو چې دې ورسره
مینه درلود چې زما تور رنګ خوښیږي که څه هم
ورسره هغه څوک نشته ......!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو هلک په مکتب کې د حاضري اخيستو په وخت
کې
سکوت کيږي او د زړه درازه يې تيزيږي سترګې نم
جني کيږي يوازې ددې لپاره چې کومې انجلۍ سره
يې چې مينه کول
دده يوه شاګرده د هغې انجلې هم نومه ده ......!!!!!
يوه انجلۍ د يو چا د يادولو وروسته هر ځل يوازې
يوه سندره اورې
يوازې ددې لپاره چې هغه هلک چې ددې سره مينه
نه کول خو دا يې مءينه کړه
هغه سندره د هغه د خوښې وه او دا په هغه سندره
کې د هغه يادونه لټوي ....!!!
يو هلک مدام ځې يو ځای دريږي او ټوله ورځ هلته
تېروي ددې لپاره کومې انجلۍ چې ده سره مينه
کول هغې به تل د خپل د اطاق له کړکی نه هغه ته
کتل کومه چې اوس هلته نشته........!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دلته او د نړۍ په هر ځای کې داسې کسان شته
چې مینه یې کړې او هر څه او هر ځای پوري یوه
خاطره نه یوه خاطره لري
او زړونه یې مات شوي .

لیکوال محمد ایوب ارمانی

ډیره مننه کوم ترې چې کیسه یې مونږ ته ډالۍ کړه
د له بریاوو په هیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اختیاره چغه

د اوړي ورځ وه. داسې ښکارېده لکه چې لمریوه نېزه له بلې ورځې زیات راښکته شوی وي. د زمکې مخ د ګرمۍ له قهره چاودلی و. مرغانو د ګرمۍ له زوره خپلې وزرې خوړندې نیولې او ژبې یې راوېستلې وې. ونو او ټولو شنېلیو له ډېرې تندې خپل مخونه زېړ کړي وو. ټکنده غرمه وه چې د سړو اوبو د څښلو لپاره د مالت چینې ته روان شوم. چینې رڼې، یخې او خوږې اوبه درلودې. د مالت ټولې پېغلې به منګي په سر دلته راتلې او له دې ځایه به یې خپلو کورونو ته اوبه وړې. کله چې چینې ته ورسېدم، د مالت د ماشومانو ، پېغلو او پېغلوټو ګڼه ګونه وه. په ډېره بیړه د چینې په غاړه کېناستم. لپه مې له اوبو ډکه کړه او کله چې مې خپلې تږې او چاودلې شونډې په اوبو کېښودې، نو د یوې پېغلې آواز مې تر غوږو شو چې وې ویل: «کټوری در واخله، په دې اوبه وڅښه لکه چې ډېر تږی شوی یې؟»

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مې سترګې ورواړولې، د څوارلسم سپوږمۍ وه. د سپرلي تر ټولو ګلانو ښایسته. سپین ګرد مخ، تورې غټې خمارې سترګې، هسکه غاړه او ښکلی اندام. موسکۍ شوه او کټورۍ یې را اوږد کړو، اوبه مې له لپې توې شوې، سپک پاڅېدم، تر اړخه یې ودرېدم او په لړځېدلو شونډو مې وویل: هو! ډېر تږی شوی یم . کټورۍ مې ترې واخیست، اوبه مې وڅښلې او د مننې په ویلو مې بیرته ورکړ.

له چینې راوګرځېدم او د کور په لور مې مخه کړه. څو قدمه لا نه وم تللې چې څه بل ډول چل رابانديې وشو. اندامونه مې سست او کاواکه شول. وجود مې لړزې ونیو، تنده مې دوه چنده شوه او د دې تر څنګ مې په غوږونو کې انګازې خپرې شوې.

« کټورۍ درواخله، په دې اوبه وڅښه لکه چې ډېر تږی شوی یې؟».

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټوله لاره مې هغه مخ ته نېغه ولاړه وه. په ذهن کې مې د هغې تصویر جوړاوه او په غوږونو کې مې د هغې خبره ګرځېده راګرځېده. هو! د پېغلتوب وږمو یې هر څه راسپړلي وو.

ټوله شپه تر ګهیځه خوب رانه غی. سترګې مې د هغې د خمارۍ سترګو بیا لیدو ته لېوالې وې.

حواسو مې د یو نا آشنا شي سره جګړه کوله او زړه مې د سرپټي دیګ په شان خوټېده. لیونتوب ته نږدې شوی وم او ټوله شپه تر هغو د هغې د ښکلا او ښه سلوک د دریاب څپو په مخه کړی وم چې چرګ بانګ وکړو، سپېدې وچاودې او له کټه را پورته شوم.

ننۍ ورځې کټ مټ د تېرې ورځې په شان تودوخه درلوده، خو زما د زړه تودوخه او تلوسه له تېرې ورځې څو چنده شوې وه. حواسو مې د هغې بیا لیدو ته غولۍ وهلې. دنیا راباندې تنور ګرځېدلې وه.

خو یو وخت داسې هم راغی چې نور مې تسکین نه کېده او د هغې د لیدو تنده مې په هېڅ شي نه ماتېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې په يو وار کتو راباندې داسې څه چل شوی و چې زړه مې غوښتل له هغې سره بيا وګورم او د هغې خبرې واورم.
همدا وجه وه چې د هغې د ليدو لپاره مې د تلو اراده وکړه او د پروني وخت څخه لږ څه مخکې د چينې په لور روان شوم. په تړوله لاره مې د هغې خبره بې واره غوږونو ته راتله:«کټوری درواخله، په دې اوبه وڅښه لکه چې ډېر تږی شوی يې؟»چينې ته ورسېدم. کاته مې چې هغه تر ما ړومبی له خپل کوچني ورور سره يو ځای رارسېدلې وه او داسې برېښېده لکه چې ماته سترګې په لاره وه. حلق مې وچ وچ شو. د زړه درزا مې زياته شوه او داسې مې احساسوله چې هغه زما د زړه درزا اوري. ورنږدې شوم. د هغې شونډې د سپرلي د غاټول ګل غونډې رپېدې. آنګي يې سره شول او راپاڅېده. د هغې په بڼه کې د مينې څپې له ورايه ښکارېدې. زړه مې لکه توتي راته په چغېدو شو چې ورته ووايه((زما ژوند له تاسره غوټه کېدل غواړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په ژوند کې له تا نشم جلا کېدی. که مرګ وي او که خوشالي باید سره یو ځای واوسو)). زړه مې دغو څپو په مخه کړې و چې هغې زما د سوچونو لړۍ وشلوله، موسکۍ شوه، په خپلو ګلابي شونډو یې ژبه راښکله او ویې ویل:

ـ ستړې مه شې، راغلې.

ځواب مې ورکړ.

ـ هو! ژوندۍ اوسې.

هغې سترګې ښکته واچولې او د شونډو په چیچلو شوه. لږ څه زړور شوم او ترې ومې پوښتل:

ـ ستا نوم؟

خندنۍ شوه، غاړه یې تازه کړه او ځواب یې راکړو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ښکلا.

بیا مې ترې وپوښتل:

ـ د کوم کلي يې؟

هغې په ځير ځير راته وکتل لکه چې زما په خبره کې څه لټوي او بيا يې مخ خپل کلي ته واړاوه او د لاس په اشاره يې په پسته ژبه راته وويل:

ـ د هغه پورې کلي، هغه برجوره کلا چې وينې، هغه زمونږ ده. هغې په بيړه مخ را واړاوه او له ما يې وپوښتل:

ستا نوم او کلی؟ -

ځواب مې ورکړ:

ـ نوم مې روح الله دی او د بر کلي يمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا يې وويل:

ـ څه کار کوې؟

ځواب مې ورکړ:

ـ د لسم ټولګي زده کوونکی يم.

هغې سوړ اسوېلی له خولې وويسته، بيا يې خپلې لاړې تېرې کړې او ويې ويل:

ـ زه مې پلار له شپږم ټولګي څخه وويستم او پرې يې نه ښودم چې نوره زده کړه وکړم.

کله چې هغې دا خبره خلاصوله نو له لرې د پېغلو يوه ډله د چينې په لور رانښکاره شوه. هغې خپلې سترګې له ما سره وجنګولې او په بيړه يې راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ سبا ته به حتمي راځې بیابه د زړه خواله کوو.

مخ یې واړاوه او د منګي په ډکولو شوه او زه د کور په لور روان شوم.

د نا امیدیو په تیارو کې مې د امېد څه څرک شانې لګېدلی و. خوشاله وم. د زړه تسل مې شوې و. تنده مې لږ څه ماته شوې وه. هغه راته د مینې لاروی برېښېده. خو هغه راته له یوې شتمنې کورنۍ ښځه مالومېده او دې مسلۍ لږ څه په فکر کې کولم. په هر صورت زما مینه دې سرحد ته رسېدلې وه چې هېڅ فاصله او دیوال یې نه مانه او بیا دې لیدو دومره نږدې کړې وم چې خپل سر مې د هغې په سپین مړوند احساس کړو او په زړه کې مې د مینې دوی بله شوه. تر هغو مې په خیال کې له سپرغۍ سره د مینې زنځیرونه غزول څو تر کوره راورسېدم او کله چې تیارې د ورځې رڼایې په مخه کړه او خپل تور ځادر یې وغوړاوه، نو بستر ته پورته شوم او ستونی ستاغ وغزېدم. هغه مې تر سترګو کېده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجیبه شان خوښي مې حس کوله او په همدې هکله مې له ځانه سره سوچونه کول او بیا هېڅ په ځان پوه نه شوم چې څرنګه له ښکلا سره یو ځای د مینې د ډک دریاب توپاني څپو لاهو کړې وم:

ښکلا مې د ناویتوب په ښکلو او سپینو جامو کې لیده، په پالنګ ناسته وه، سترګې یې له شرمه ښکته نیولي او زما د راتلو انتظار باسي.

ما هم د واده نوې جامې اغوستې او پالنګ ته د پورته کېدو نیت لرم. ور روان شوم. شونډې مې وچې وچې کېدې او ټول اندامونه مې آوار لړزېدل. پالنګ ته پورته شوم، سالو مې پورته کړ، بې اختیاره یې غېږې ته ځان راوغورځاوه، ټینګه مې ونیوه، د جکړوهلې مرغۍ په شان لړزیده او کله چې مې خپلې تږې سپېرې شونډې د هغې په ګلابي اونازکو شونډو اېښودې، د ګاونډې کوټې وره ترق وکړو. د خیالونو دنیاګۍ مې دړې وړې شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پالنګ درک درلود، نه ښکلا د ناويتوب په جامو کې وه او نه ما نوې جامې اغوستې وې.

د بدن شخې مې ونيوه، ډډې مې له بستره راپورته کړې، د لمر زرينو پلوشو د هسکو غرونو څوکې ښکلولې او سترګو مې بيا هم د ښکلا د غټو زړه راښکونکو سترګو د شړق ديدن ته لارې څارلې، تر هغو چې ټاکلی وخت راورسېد او چينې ته روان شوم.

ټوله لار په دې فکر کې وم چې څرنګه او په کومه ژبه هغې ته د زړه غوټې اوسپړم. د خيالونو په دې کشمکش کې ډوب وم چې تر چينې راورسېدم او سترګې مې په ښکلا ونښتې.

دا ځل چې هغې ته ورنږدې شوم نو د هغې اننګي سره او سپين شول او داسې ښکارېده لکه د سپرلي د ګلاب ګل چې له سهارني شبنم سره يوځای خوله په خندا پرانستې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له حيا نه ډکې سترګې يې زما په سترګو ښخې کړې او وې ويل:

ـ ښه شو چې راغلې که نه نو......

زه پوه شوم چې هغې څه غوښتل ووايې، خو له شرمه يې خبره نيمګړې پاتې شوه. د ښکلا دې نيمګړې خبرې جرآت راکړو او ومې ويل:

ښکلا رښتيا وايم ستا مينې ليونی کړې يم، ستا په جدايې کې څمکه ځای نه راکوي، خوب مې له سترګو تښتېدلې او ذهن مې ستا د زلفو په ټالونو زانګي. هغې د سترګو لاندې کتل او په ډېر غور يې زما خبرو ته غوږ نيولې و. يوه شېبه غلې وه، بيا موسکی شوه، خپلې زلفې يې پورته وغورځولې او د سر په اشاره يې هغې باغچې ته چې چينې ته څېرمه پرته وه او اړخ ته يې زيارت و، د تلو بلنه راکړه. هغه روانه شوه او کله چې باغچې ته پورته کېده، نو څلورو خواوو ته يې وکتل او بيا ننوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم ور روان شوم او کله چې د هغې په څېر پوره ډاډمن شوم، نو ور ننوتم او د لومړي ځل لپاره مې خپلې زيږې شونډې د هغې په پستو شونډو ور ښخې کړې او تر هغو مې زبېښلې څو چې تنده مې ماته شوه.

د زړه خواله مو وکړه او په زړه خواله کې د هغې هوډ راته تر خپله قوي ښکاره شو. د ځنډ په نظر کې نيولو وروسته يو پر بل پسې له باغچې ووتو. هغه د چينې او زه د کور په لور روان شوم.

په دې توګه شپې او ورځې تېرېدلې او د ژوند کاروان په ترپکو روان و. د هغې له خوږو خبرو او مينې سره عادت شوی وم او ليده کاته مو په باغچه کې د پخوا په شان کېده او بيا دې مينې دومره ژوروالی پيدا کړی و لکه د يو تن هډوکي او پوټکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو له ورځو ښت سترې مالومېدم. په دالانه کې کټ کې پرېوتم. له لږې شېبې وروسته د درانه خوب مستو څپو له خانه سره يو ځای کړم. ګورم چې د چينې په غاړه د ښکلا راتلو ته انتظار باسم او سترګې مې د هغې د راتلو لارې څاري او کله ناکله به په خيال کې د هغې د ښايست په سپرل شوو ګلونو ښخې شوې او د هغې د وصال په ميو به مست شوم. خو په هر صورت هغه را نه غله او زړه مې په ګوګل کې په سوځېدو شو. کور ته را ستون شوم. ټوله شپه مې خپلې ګناهګارې سترګې پټې نکړې او تر هغو د اندېښنو سيلاب له ځانه سره په منډو کړې وم چې د سباوون روښنايې وځلېده، لمر خپلې وړانګې د زمکې په لور وغځولې او لکه ليونی او سودايې د سپرغۍ دوی د کور په خوا روان شوم. د لارې په اوږدو کې له يوه ملګري سره چې امان الله نومېده او په يوه ټولګي کې مو زده کړه کوله مخامخ شوم. هک پک ور سره ودرېدم. له جوړ په خير وروسته يې له خندا سره يو ځای له ما وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیریت خو دی رنګ دې ژیړ مالومیږي، عاشق شوې خو به نه یې؟ له مصنوعي خندا سره یو ځای مې ځواب ورکړ:

ستا سترګې زیږې شوي.

یوه شېبه ولاړ وو او بیا وروسته د زړه خوالې لپاره په هغه لور چې ما یې تکل کړې و، روان شوو. یو له بل سره مو د ځوانۍ د ښکلو او تازه شېبو په هکله خبرې کولې چې له لرې مې سترګې د ښکلا دوئ د برجورې کلا په وره ښخې شوې. وره ته مې دوه سترګې څلور شوې وې، خو امان الله ته داسې ښکارېده لکه چې د هغه خبرو ته غوږ یمه.

د سپرغۍ دوئ د کلا له مخې تیر شو، خو د هغې پته ونه لګېده. کله نا کله به مې خپلې سترګې شاته واړولې، ګوندې که دیدن مو وشي، خو هغه لکه د انځر ګل نه مالومېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د امان الله دوې چم ته راورسيدو، هغه راښخه جلا او زه د خيالونو په نړۍ کې چې هره شېبه مې سترګې د ښکلا دوی د برجورې کلا په وره لګېدې او هغه مې ليده چې زما په خوا ګورې تر خپله کوره را ورسيدم.

زړه مې ډېر ناکراره و، له هېڅا سره ناستې خوند نه راکاوه. د کوچنيانو شور او زوږ او آن خنداوې خو را باندې بدې لګېدې. او له هر څه نه زيات مې دې ته هڅه کوله چې د کورنۍ له ټولو غړو ګوښه واوسم . غمونو او لټو مې ستونی لا پسې مروړه او خپل ژوند او راټلونکی راته نيمه خوا شان ښکارېده. د زړه توتي مې مړاوې و او لنډه داچې له هر څه بېزاره وم. روح او تن مې يو له بله سره په دې آخ او ډب اخته و چې د پخوا په څېر د چينې په لور روان شوم. له لرې مې سترګې په ښکلا ونښتې. زښت خوشاله شوم، آن تر دې چې زړه راته ويل، ژر والوزه او تر اړخه يې ودرېږه، خو دا کار نا شونی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو په رپ کې ور ورسېدم. هغه چرتي مالومېده او څېره يې زېږه زبېښلې وه چې هډو د وينې څاڅکې په کې نه مالومېده. شونډو يې پترې نيولې وو او پر مخ يې کمزورې خوله راماته وه او.....

باغچې ته پورته شوو. په سترګو يې رڼې اوښکې د مرغلرو پشان وځلېدې. لاسونه يې غاړې ته راواچول چې په دې کې نابېره يو متوور سړی چې لنډه ونه او شخ برېتونه يې درلودل او له ډېره قهره او غضبه يې په اښکو کې څګونه له ورايه مالومېدل، لور په لاس باغچې ته را ننوت. ښکلا بې اختياره چغه کړه. په لېچو کې مې ټينګه ونغښته. له خوبه رابېدار شوم. ګورم چې بالښت مې په غېږ کې ټينګ نيولې او په دې شېبه کې ناڅاپه مې ذهن ته د ښکلا د لومړۍ ورځې خبره راغله چې ويل يې:

«کتوری درواخله، په دې اوبه وڅښه لکه چې ډېر تږی شوی يې؟»

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونتوب

له لیونی نه وپوښتل شوه : چاسره مینه لری ؟؟؟
لیونی ویل خپلی معشوقی سره ....!
پوښتنه یی وکړه معشوقه د څوک ده ؟؟؟
ویل یی معشوقه نلرم....!
ویی خندل او پوښتنه یی وکړه : د معشوقی د پاره د څه کار کولی شی؟؟؟
ویل یی د هوښیارانو په شان نه کیږم ، نامردی نه کوم ، خیانت نه کوم، لری نه ورنه ځم. وعده نه ماتوم، دروغ نه وایم ، او همیشه به مینه ورسره لرم.
خفه کوم یی نه ، غمخوار به یی پاتی کیږم ، بی وفایی نه ورسره کوم، تنها یی نه پریږدم......!
پوښتنه یی ورنه وکړه : که چیری تا تنها پریږدی ، که چیری تاسره مینه ونه لری، که چیری تاسره نامردی وکړی، او که چیری تا یوازی پریږدی نو بیا ؟؟؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

له سترګو يې اوښکې راغلې او ويې ويل :
که داسې نه واى نو زه به ولې ليونى کيدم.....!!

او د يار ديدن تخت ته خاته دی
چې جدا کیږی سړی خیر ته کینوینه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوی یتیمې لور کیسه.

یتیمې انجلۍ له خپلې بوډۍ مور سره ژوند کاوه، ورونه یې نه درلودل له پېغلتوب وروسته یې د کاکا زوی وربانديې جرګه وکړه. د انجلۍ مور هم پدې خاطر خپل رضایت وښوده او خپله لور یې د لېوره زوی ته ورکړه چې لور به مې راسره نژدې وي کله کله خو به مې خدمت ته رامنډه کوي. کله یې چې لور واده شوه نو د خواښې، خسر، او ایندرورګانو لخوا وربانديې ظلمونه شروع شول هر وخت به یې ورته ناحقې سپکې سپورې کولې. خو انجلۍ به هغوی ته هیڅ نه ویل خپلې مور کره به راغله او د مور غېږې ته به ورولوېده په چغو چغو به یې ژړل او د وربانديې شوو ظلمونو کیسه او شکایت به یې ورته کوه مګر یو وخت داسې راغی چې د یتمیې انجلۍ بوډۍ مور د مرګ پر بستر پرېوته. د ځنکدن وخت یې و انجلۍ ورته وویلې چې مورجانې که ته مړه شې بیا به زه خپل شکایت چاته کوم؟ خپل زړه به چاته سپکوم؟ د خسرګنۍ د خلکو نادودې به مې چاته بیانوم؟ مور یې ورته په ځواب کې وویل ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر کله دې زړه تنګېده هغوی دربانديې ظلم کوه نو زما کور ته راځه اودس کوه او دوه رکعته لمونځ کوه بيا خدای ج ته د دوی نه شکايت کوه .انجلۍ هم وعده وکړه او د مور له مرګ نه به يې وروسته همداسې کول . يو وخت وربانديې يې خسر ګنۍ شکي شوه خپل زوی ته يې وويل چې ستا ښځې خپل کور کې کوم يار نيولی څنګه له دې خوا خفه لاړه شي او له هغې خوا خوشحاله راځي. زوی يې لاړ او د خپلې خوابنې کور کې پټ شو يو ډېر ځنډ وروسته يې ښځه راغله دروازه يې قلف کړه اودس يې وکړ او لمانځه باندې ودرېده خو کله يې چې لمونځ خلاص کړ. خدای ج ته يې لاسونه لپه کړل او په ژړا يې شروع کړه. چې خدايه ته مې خوابنې او خسر ته لارښوونه وکړې چې نور ماسره جنګ ونکړي! ته مې ايندرور ګانو ته هدايت وکړې! خدايه خاوند مې ډېر ښه انسان دی مګر هغه غريب د خپلې کورنۍ تر تاثير لاندې راغلی. خدايه! که ته رانه په همدې حالت خوښ يې خو زه هم خوشحاله يم او که نه يې خوښ نو له ما راضي شه خدايه زه بې له تا بل څوک نلرم زما مرستندوی شه. خاوند يې چې دا حالت ټول له کړکۍ ځاره نو ژر يې دروازه ټک ټک کړه ښځې يې دروازه ورخلاصه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاوندې یې غېږ کې ونېوله او پر تندي یې ښکل کړه دواړه راغلل خپل کور ته خاوند یې د کورنۍ غړي ټول راټول او د سترګو لیدلی حال یې ورته وویلې ټولې توبې وویستې او له انجلۍ یې بخښنه وغوښته او دا یې هم ورته وویل چې نور به څوک دومره هم درته نه وايي چې د سترګو د پاسه دې بانه دي. بېګاه ته انجلۍ خوب ولیده او په خوب کې ورته وویل شول چې خپلې مور ته دې لس کاله شکایت وکړ هیڅ ونشو مګر ماته دې لس ورځې شکایت وکړ ستا ژوند مې بدل کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شیخ سلیم کیسه

شیخ سلیم کیسه کوی چې زه ځوان وم اوپه دې جومات کې مې دعلم ترلاسه کولو په نیت واړول، له جومات سره نښتې یوه خونه ده په هغه کې به اوسیدلم..دی وایې:

یو وخت زه سخت وږی شوم، دوه شپې مې هیڅ نه و خوړلې، دریمه شپه مې هم څه پیدانکړل او له چانه سوال کول مې هم زړه نه غوښتل، سهار دې حالت ته ورسیدلم چې دځان په هلاکیدلو ودارشوم،

له خانه سره مې وویل چې اوس نوهغه وخت ده چې د ژوندې پاته کیدلو له پاره شرعا مردار خوراک هم رواده اوله چانه دومره شی غلا کول هم روا دي چې لوږه پرې لرې کړم، نوله خانه سره مې غلا خوښه کړه.

دی وایې،

د دې سیمې کورونه ټول پخواني، دیر ګڼ او له یوه بل سره نښتې جوړ شوې دي، که دیوه کور بام ته وخیږې دکورونو په بامونو باندې دمحلې پای ته هم تللی شې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيـخ سليم وايي دخپلې خونې بام ته وختلم اوبيا ورسره کور ته ور واښتلم، په کور کې ښځه وه له هغې مې ځان پټ کړ ورسره بل کور ته ورغلم، هغه کور خالي و او ورښکته شوم، چې ښکته شوم دپخو خوړو بوي مې حس کړ، له ډيرې لوږې هغه بوی دمقناطيس په څير پخلنځي ته ورکش کړم، هلته يو گرم ديگ ايښی و، سرمې خلاص کړ په هغه کې توربانجان پاخه ايښې وو چې منځونه يې له غوښې ډک وو، يومې راوکيښ، هغه ډير گرم و خو زه له ډيرې لوږې په گرمو او سړو نه وم،

خوله مې پرې ولگوله چې يو دوه ځله مې په خوله کې اړاوه په دې وخت کې مې سر ته دين اوعقل راغلل....

له ځانه سره مې وويل:

د ديني علم طالب يې، په جومات کې اوسې، پردي کورته پټ راغلی يې او دغلا خواړه خورې؟

گوله مې بيرته وغورځوله تيز له کوره ووتلم اوپه منډه مې جومات ته ځان ورساوه، هلته زموږ استاد دطالبانو حلقې ته ناست و او درس يې ورته ويلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم ورته کینستلم خوله ډیرې لوړې په دې نه پوهیدلم چې څه وایې، لیږ څنډ وروسته درس خلاص اوشاګردان رخصت شول،

زه لا ناست وم چې استاد ته یوه ښځه راغله، هغه مکمله په پرده کې وه داستاد خواته کینستله، څه خبرې یې ورته وکړې خوما وا نه وریدلې، استاد زه ور وغوښتلم او راته ویې ویل: ته واده غواړې؟ ماورته وویل: زه په جېب کې دومره پیسې نلرم چې ځان ته وچه ډوډی پرې واخلم واده به په څه شي کوم.استاد وویل: داښځه وایې موږ دلته له بله ځایه راغلې یو اوهیڅوک هم نه پیژنو، څه موده مخکې مې میړه مړشو، دهغه کور او معاش ماته راپاته شوو، زه بل څوک نلرم یوسپین ږیری تره لرم هغه دجومات په کونج کې چې ناست ده هغه هم هیڅ نلرې له ماسره اوسې، داښځه وایې چې زه غواړم په حلاله نکاح میړه وکړم، څو له بدنظره خلکو ځان وساتم، استا دراته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

که واده غواړې دا ښځه درته کوم او مهر يې زه درته پرې کوم، شيخ سليم وايې ما استاد ته وويل چې داسې وي بيايې غواړم....
استاد سمدستې دهغې تره راوغوښت دوه شاهدان يې هم پيداکړل اوپه جومات کې يې نکاح راوتړله، له نکاح وروسته يې راته وويل اوس خپل کورته ولاړشئ،
ما ښځه له لاسه ونيوله اودهغې کورته ولا ړو. کور ته چې ننوتلو ښځې له مخه پرده لرې کړه،
هغه بيخې ځوانه او خورا زياته ښايسته وه، چې کورته مې وکتل هغه کور و چې ليږ مخکې زه په غلا ورته راوښتی وم!!. ښځې راته وويل چې دودې خورې؟
ماورته وويل هو خورم يې، هغې خواړه راوړل اوزما مخته يې کېښودل، زه دالله قدرت اوعجيب شان ته حيران پاتې وم، ښځې راته وويل: دېر خواړه توربانجان مې له غوښې سره پاخه کړې دي، خو عجيبه ده نه پوهيږم څوک دلته راغلې دي له يوه نه يې يوه ګوله خوړلې ده!
شيخ سليم وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ما ته ژړا راغله او په ژړا ژړا کې مې ټوله کیسه هغې ته تېره کړه، هغه هم حیرانه شوه، بیا یې وویل:
د الله (ج) عجیب شان ته گوره! تا له یوې گولې بانجانو چې درته حرام ؤ، ډډه وکړه، اوس الله تعالی هغه ټول بانجان، هغه کور او ورسره د هماغو کور ښځه ټول درته حلال وگرخول!

د دغې ښکلې او د پند څخه ډکه کیسه زما گران پلار جان لیکلې وه چې تاسو ته مې په لیکلې بڼه وړاندې کړه

قاری صاحب طالب جان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوندوره زده کړه:

لیکونکې روح الله روحانی

یو عالم خپل شاګرد ته وویل :
څو کاله کیږي چې ماسره درس وایې؟
شاګرد ورته وویل؛
درې دېرش 33 کاله کیږي چې تا سره یم،
استاد:
څه شی دې زده کړل؟
شاکرد وویل اته 8 مسئــــــــلې مې زده کړي.
نو استاد حیران شو،
له لږ څنډ وروسته یې وویل هغه اته مسئلې کومې دي؟

شاګرد:
لومړۍ مسئـله:- خلکو ته متوجه شو م چې هر یو شخص یودوست لري خو کله چې قبر ته داخلیږي هغه دوست ورڅخه لاس په سر شي نو ما کوشش وکړ چې د حسناتو او نېکیو ملګری شم چې قبر ته راسره ننوزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه مسئـــــله:- په دغه آیت (واما من خاف مقام ربه ونهی
النفس عن الهوی فان الجنة هي الماوی)، ما هم د الله مقام عالي وګڼه او د نفس هوا او هوس می پرېښوده او د جنت له پاره مې تیاری وکړ.

درېیمه مســــــــئله:- خلکو ته متوجه شوم، هرهغه شی چې ورته ارزښت لري هغه ساتي او حفاظت يې کوي، نو د الله جل جلاله دا وینا (ما عندکم ینفد وما عند الله باق/ کوم شیان چې له تاسو سره دي هغه خلاصیږي اما د الله پاک سره هرڅه پاتې او باقي وي) نو هرقیمتي شی چې مې تر لاسه کول الله پاک ته مې ورسپارل چې راته يې وساتي.

څلورمه مســــــــئله:- خلکوته مې فکر شو چې پر مال، نسب، منصب او ... فخر او غرور کوي، نو ما د الله جل جلاله دا وینا(ان اکرمکم عند الله اتقاکم/ تاسو کې الله ته هغه شخص معزز دی چې پرهېزګار وي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ما هم زور او توان په تقوا کې مصرف کړ چې الله پاک ته ښاغلی شم.

پنځمه مسئله:- خلکوته مې وکتل چې یو له بل سره د الله پر نعمتونو حسد او کینه کوي، نو دا الهي وینا(نحن قسمنابینهم معیشتهم في الحیاةالدنیا / موږ د انسانانومنځ کې د ژوند برخې تقسیم کړي) ته متوجه شوم نوحسدمې پرېښود.

شپږمه مسئله:- خلکو یو بل وژل راوژل، یوپر بل یې تجاوز اوظلم دشمنیانې کولی ، نو دالله پاک دا ایت چې (ان الشیطان لکم عدو فاتخذوه عدوا / شیطان ستاسو دښمن دی ، د دښمنی لاره ورسره غوره کړئ) نو د خلکو سره دښمني مې پرېښوده او شیطان مې خپل اساسي دښمن وباله.

اوومه مسئله:- خلک مې ولیدل چې د رزق په حاصلولو کې دومره خپل نفس ذلیل کړي ، ان تر دې چې حرام او حلال باک هم نه ګڼي ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ما ته دالله پاک دا وينا(وما من دآبة في الارض الا على الله رزقها / د ځمکې پرمخ د هر ساکښ او ذي روح د رزق ذمه او ضمانت الله کړی دی) راپه ياد شوه نو پوه شوم چې زه هم يو له دې ساکښو څخه يم .نو دالله پاک حق چې پرما دی هغه مې قبول کړ او زما چې کوم حق پر الله دی هغه (جل جلاله) ته مې وسپاره.

اتمه مســــــئله:- خلک مې وليدل چې د خان په شان مخلوق باندې تکيه او اعتماد کوي. څوک پر خپل مال، څوک پر خپل اولاد،څوک پر خپل قدرت . نو ماته دا ايت (و من يتوکل على الله فهو حسبه / څوک چې پر الله توکل او تکيه وکړي هماغه ذات يې کافي دی) راپه ياد شو ، نو پر مخلوق مې توکل پرېښوده او پرخالق جل جلاله مې توکل وکړ.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوډيره عجيبه اوډپنده ډکه کيسه

میږی ته (میږتانه) هم باربار درواغ نه شی زغملی او
دروا غ ویونکی میږتون ته د مرگ سزا ورکوی

ابن قيم رحمه الله وايي د يوې ونې سيوري ته ناست
وم ، يو ميږی مي وليد چي دلته نژدې روان و او غوښتل
يي چي پروت د مُلخ وزر له ځان سره يوسي.
کله چي د وزر په وړلو ونه توانيدی نو تېز لاړی غار ته
ننوت له هغي خوا يي د مېږيانو لښكررا وايستی ، کله
چي دوی وزر ته نژدې شول ما وزر ترې را پورته كړ

دوی ډېر وگرځيدل خو شی يي ونه موندی ، له ستړيا
وروسته غار ته ننوتل خو يو ميږی لاگرځيدی ,
فكر كوم هماغه لومړی میږی وه
ما هم وزر ورته کیښود
ده چي وزر وليد بيا تېز لاړ خو دا ځل يي هلته ځنډ وکړو
فكر كوم هغوی ته يي‌قناعت ور کاوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه اول ځل يې خبره رشتيا نه شوه خو دا وار د اول په
ځيرمېږيان نه وه
بلکې لږ راووتل
ما هم د ملخ وزر بيا پورته کړ
دوی ډېر وګرځېدل ستړي شول او ولاړل‌خو يو مېږی بيا هم
ګرځېدي فکر کوم هماغه ميږی و ەچي دوی يي دوه ځله
راوغوښتل
ما بيا وزر مخي ته ورته کيښود
کله چې يې وزر وموندی بيا په بيږه لاړی خو داخل
يی‌بيخي ډېر وخندېدی فکر کوم هغوی بيخي قناعت نه
ورسره کاوه ځکه‌دا دوهم ځلو ه چي خبره ييي دروغ شوه
دا وار اوه مېږيان ورسره راووتل
ما هم د تېر په څير وزر ترې را واخيست
هغوی ډېر وګرځيدل
پوه شوم چي دوی هماغه مېږی ته ډېر په قهر شول ،پر
راټول‌شول
او ميږی يی ټوټه ټوټه کړ، سر اوپښی ييي ترې بېل کړې (ولا
حول ولا قوة إلا بالله)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د دوی مخته وزر کېښود دوی چې وزر وموندی بیرته پر خپل‌ملګري را غونډ شول معلومېدل چې ډېر غمجن ول او پر خپله کړنه سخت خواشیني وو خو وخت یې له لاسه ووت

ابن قیم وایي سخت خفه شوم چې دا مې څه وکړل ! ؟ له پرېشانی څخه تنګ شوم او له خپل استاد ابن تیمیه څخه مې وپوښتل چې ما خو داسې وکړل هغه راته وویل تاته به الله تعالی ښښنه وکړي خو ګوره چې بل وخت داسې ونه کړې

، او کومه کیسه چې دې وکړل نو سبحان الله پاکې ده هغه ذات لره چې مېږیانو ته یې هم د دروغو قباحت ښودلی

اسلام هم دروغ نه شی زغملی او وویونکی ته یی منافق وایی او دروغ کبیره ګناه ده.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه څنګه مسلمان شوم؟

غلام عمر عبدالله

یوې ویب پاڼې د یوه رومانیایي کس، د اسلام راو وړلو عجیبه کېسه لیکلې ده؛

نوموړی وايي:
زه په ۱۹۹۳ کال کې له رومانیا څخه ترکیې ته په سیلاني سفر ولاړم.

زموږ سیاحت یو داسې کلي ته ورسېدی چې هلته کوم هوټلونه او د شپې تېر لپاره ځانګړي ځایونه نه وه.
موږ له یوه کلیوال څخه پوښتنه وکړل، ایا دلته کوم هوټل او د شپې تېر ځای شته؟

کلیوال راته وویل: دلته هوټل نه شته، مهربانه وکړئ زما سره کورته ولاړ شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او مېرمن مې له کلیوال سره روان او کورته ورسېدلو، په کور کې زموږ په نظر د اوسېدلو یوه خونه او وړوکی پخلنځی راغی.

پنځه ماشومان او دوه بوډاګان په کور کې ناست وه. کوربه په ډېره تواضع او مینې سره زموږ خدمت کاوه او د ماخستن ډوډۍ یې راته تیاره کړل.

له ډوډۍ خوړلو وروسته کوربه راته وویل: ته او مېرمن به دې په همدې اطاق کې ویده شئ موږ به په بلې خونې کې ویده شو.

کله چې سهار شو ما غوښتل له خونې څخه ووځم او د کوربه له خدمت او مېلمه پالنې څخه مننه وکړم.

کله چې د کور انګړ ته را ووتلم ګورم چې کوربه له خپلې ټولې کورنۍ سره په داسې حالت کې تر ونې لاندې شپه تېره کړې وه او د اوسېدلو خونه یې موږ ته راخالي کړې وه چې هوا هم ډېره سړه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما کوربه ته وويل: ته لېونی يې؟، تا ولې داسي وکړل چي له ماشومانو سره دي شپه تر وني لاندي تېره کړل؟
کوربه راته وويل: نه! زه ليونی نه بلکه مسلمان يم!

او په اسلام کي د مېلمه ډېر ستر حقوق دي او زه يې په همدې امر کړی وم کوم چي مي ستا په مقابل کي ترسره کړل.

مېرمني مي وژړل، او ويې ويل: دا څه ډول دريخ او مېلمه پالنه ده!

په غربي ټولنه کي خو څوک د خپل اولاد او نږدې خپلوانو لپاره هم دومره سختي او تکليف نه تېروي.

په رښتيا چي همدا هغه واقعي اسلام دی، نه هغه اسلام کوم چي موږ يې په اړه له غربي رسنيو څخه اورېدلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کور له څښتن څخه مي غوښتنه وکړل، څنګه کولای شم چي اسلام وپېژنم؟!

د کور څښتن راته وويل: که غواړې چي اسلام وپېژنې اسلام په قران او نبوي سنت کي مطالعه کړه.

د اوسنی ماڼې په مسلمان کي اسلام نه شې پېژندلای.

د کور څښتن يو ژباړل شوی قران او د رسول الله صلی الله د احاديثو يو ژباړل شوی کتاب راکړ.

د کور له څښتن څخه مو مخه ښه وکړل او د اسلام د مطالعه کولو لپاره مو هغه څه رانيول کوم چي د کور څښتن يې سپارښتنه راته کړې وه.

دوې مياشتي مي نوري هم په ترکيه کي تېري کړلې او کله نا کله به د هم هغه کور څښتن ته ورتلم او د ځينو مسائلو او اسلامي موضوعاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اړه به مي پوښتني ځيني کولې او هغه به هم په ډېره مينه مرسته راسره کول.
الحمدلله!

له دوې مياشتنۍ مطالعې وروسته الله تعالی زه او زما مېرمن د اسلام په سپېڅلي دين مشرفه کړلو او د کفر له تاريکی څخه يې د اسلام او ايمان رڼا ته راوايستلو.
کله چي د ترکيې له سفر خپل هيواد رومانيا ته راستون شوی يم، له هغه وخت تر اوسه د اسلام په دعوت او خدمت مصروف يم.

الحمدلله!
د اسلامي مرکز، دعوت او نشراتو په وسيله زما په لاس زرگونه انسانان د اسلام په دين مشرفه شوي دي.

نو ما هم څکه د خپل اسلام راوړولو عنوان داسي ټاکلی دی: کوربه چي کله تر اوني لاندي ويده شو، نو له امله يې زرگونه انسانان په اسلام مشرفه شول.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library